LIBRIS | We know books

Tommy Greenwald

CUM SĂ FACI SĂ NU CITEȘTI DAR SĂ AI NOTE MARI

GHIDUL LUI CHARLIE JOE JACKSON

Ilustrații de J.P. Coovert

Traducere din engleză de Mihaela Buruiană

arthur

LIBRIS | We know books

Ponturile lui Charlie Joe
Pontul numărul 1

CITIȚI MULT ȘI MUNCIȚI DIN GREU LA ȘCOALĂ.

Cititul şi activitățile şcolare sunt coloana vertebrală a educației fiecărui copil.

Este extrem de important să învățați din greu şi să vă respectați profesorii. Cea mai bună modalitate de a vă asigura că luați note bune este să vă faceți temele la timp, să fiți foarte atenți şi să vă mândriți cu tot ceea ce faceți. Încercați să nu vă bazați pe punctele suplimentare dacă nu este nevoie, pentru că poate fi un proces foarte dificil.

Aşadar, acesta este primul meu pont.

Sau, mă rog, ar fi, dacă am trăi într-un tărâm al fanteziei.

Numai că noi trăim în lumea reală, aşa că ignorați tot ce am spus mai sus.

LIBRIS | We know books

Să începem cu începutul: Ziua Situației Școlare.

Probabil știți deja că eu și cărțile nu prea ne înțelegem.

Și nu sunt chiar cel mai studios copil din lume.

În școala primară, asta nu prea conta. O făceam pe învățătoare să râdă și participam la ore și făceam doar cât trebuia ca să iau note destul de bune.

Dar totul s-a schimbat la gimnaziu. Brusc, profesorii chiar se așteptau să citesc toate cărțile și să fiu atent la ore.

Școala efectiv a ajuns să semene a școală.

Și așa s-a întâmplat ca Ziua Situației Școlare să devină cea mai nesuferită zi din an pentru mine.

— Ei, care-i planul? m-a întrebat prietenul meu ridicol de inteligent și inutil de silitor, Jake Katz.

Eram la masă. Mă întreba asta în fiecare zi în care li se trimiteau părinților situațiile școlare, de parcă aveam vreun plan măreț să plec de la școală în mijlocul zilei, să mă duc la computerul lor, să

LIBRIS | We know books

printez documentul (apoi să șterg e-mailul), să găsesc cel mai apropiat expert în falsificarea situațiilor școlare și să-l pun să-mi schimbe toate notele de 8+ în 10-.

— Nu am un plan, am răspuns.

Jake a părut dezamăgit. Eram destul de celebru pentru planurile mele.

— Notele mele sunt clar mai mari trimestrul ăsta, a intervenit și Timmy McGibney, cel mai vechi și mai nesuferit prieten al meu.

— Super, am zis eu, dar nu vreau să vorbesc despre situațiile școlare acum.

Aveam emoții și nu eram obișnuit cu așa ceva. De obicei, reușeam să mă scot cam din orice situație nasoală, dar să mă duc acasă, știind ce evaluare proastă mă aștepta, era ca și cum m-aș fi dus la un film de groază cu prietenii chiar dacă uram filmele de groază. Nu exista scăpare.

Am luat o gură mare de lapte cu ciocolată și imediat m-am simțit mai bine. Laptele cu ciocolată are efectul ăsta asupra mea.

— Haideți să vorbim despre ceva vesel, am sugerat eu. Cum ar fi faptul că ăsta e ultimul trimestru. Mâine-poimâine vine vara.

Vara era, de departe, anotimpul meu preferat. Fără școală. Fără cărți. Fără situații școlare. Vara era absolut perfectă.

Apoi Hannah Spivero a venit la masa noastră și și-a petrecut un braț pe după Jake Katz, iar eu m-am dezumflat din nou. Hannah Spivero are efectul ăsta asupra mea.

(Dacă până acum ați trăit sub o piatră, să știți că Hannah Spivero este fata visurilor mele. Numai că visurile astea au devenit coșmaruri de când ea a șocat o lume întreagă hotărând că-i place de Jake Katz.)

Chiar în spatele lui Hannah erau Eliza Collins și alaiul ei de supuse adoratoare, cărora mie îmi place să le zic „Elizete". Eliza e cea mai drăguță fată din școală și e îndrăgostită de mine din clasa a treia. Combinația asta nu a avut sens pentru nimeni, cu atât mai puțin pentru mine.

— A pomenit cineva de vară? a întrebat Eliza. La țanc! Eu și fetele am hotărât să formăm un Comitet de Planificare pentru Vară.

Apoi s-a uitat direct la mine.

— Se apropie repede și trebuie să ne asigurăm că o să avem cea mai bună vară de până acum!

Toți au strigat entuziasmați.

Eliza era obișnuită ca oamenii să se entuziasmeze în prezența ei, așa că i-a ignorat.

— Prima reuniune a comitetului e sâmbăta asta, la mine acasă, și sunteți toți invitați, a adăugat ea.

Au urmat alte ovații.

LIBRIS | We know books

Hannah s-a uitat la Jake.

— Avem planuri să mergem la mall sâmbătă.

„Vin eu cu tine la mall", am gândit eu.

— Poate mergem la mall duminică, a zis Jake. Comitetul de Planificare pentru Vară pare distractiv.

Nu-mi venea să cred. Să renunți la timpul petrecut singur cu Hannah Spivero era împotriva tuturor convingerilor mele.

— OK, sigur, a zis Hannah, dar mi-am dat seama că era puțin dezamăgită.

— Ce s-a întâmplat, Charlie Joe? m-a întrebat Eliza, veselă.

Cum ei îi plăcea de mine, dar mie nu-mi plăcea de ea, întotdeauna era fericită să mă vadă nefericit.

— Charlie Joe e îngrijorat din cauza situației școlare, a anunțat Timmy.

Și el se bucura de necazul meu.

— Nu-i adevărat.

Hannah și-a pus o mână pe umărul meu, închipuindu-și că poate să mă ajute să uit de orice problemă și să-mi dea fiori de bucurie doar printr-o scurtă atingere. (Avea dreptate, dar nu despre asta e vorba aici.)

— Ei, Charlie Joe, eu nu-mi fac griji. Probabil găsești tu o modalitate să convingi pe toată lumea că cele mai tari sunt notele de 8, nu cele de 10.

Sunt sigură că o să-ți îmbrobodești așa de tare părinții, încât o să te ducă la Disneyland.

Au râs cu toții – gluma era destul de bună –, dar, nu știu cum, lui Timmy i s-a părut incredibil de amuzantă și, când a dat să râdă, sucul de mere i-a țâșnit pe nas și mi-a împroșcat crochetele de pește.

Minunat! Acum nu numai că aveam să fiu îngrijorat tot restul zilei, dar urma să fiu și flămând.

Timmy s-a uitat la crochetele de pește îmbibate de suc.

— Ai de gând să le mănânci? a întrebat el.

Înainte să apuc să răspund, a și mâncat trei.

LIBRIS | We know books

Ponturile lui Charlie Joe
Pontul numărul 2

NU POȚI SĂ TRECI PRIN VIAȚĂ CREZÂND CĂ O SĂ PRIMEȘTI PUNCTE SUPLIMENTARE DOAR PENTRU CĂ FACI CHESTII OBIȘNUITE.

Există puncte suplimentare... Şi există puncte obişnuite. Când primeşti puncte obişnuite nu înseamnă decât că ai evitat să intri în belele. În schimb, dacă vrei să primeşti o recompensă, trebuie să faci mai mult decât se aşteaptă de la tine. De acolo vine *suplimentare* din puncte suplimentare.

Uite nişte chestii care credeam că-mi aduc puncte suplimentare, dar nu era aşa:

1. Să port şosete asortate.
2. Să-mi predau temele.
3. Să nu înjur.
4. Să mă spăl pe dinți.
5. Să mănânc salată.

În timp ce-mi duceam tava, după masă, am văzut-o pe cea mai bună prietenă a mea (neoficial), Katie Friedman, stând de vorbă cu prietenul ei, Nareem Ramdal. Amândoi făceau parte din programul pentru copii talentați. Ideea cu programul ăsta era că trebuia să-i ajute pe copiii foarte deștepți să-și pună mai tare mintea la contribuție, dar eu cred că era mai degrabă făcut pentru părinții lor, care puteau să se laude prietenilor lor la petreceri.

— Îți zic eu, după ce a murit Brian Jones, Rolling Stones și-au pierdut ceva din creativitatea aia ciudată, pe care nu au regăsit-o niciodată, îi spunea Katie lui Nareem.

El a aprobat din cap, chiar dacă era evident că habar n-avea despre ce vorbea Katie.

— Salut! Scuze că vă întrerup, i-am întrerupt.

Katie s-a uitat la mine.

LIBRIS | We know books

— Charlie Joe, care e cântecul tău preferat de la Rolling Stones?

— Ăăă, eu sunt mai degrabă fan Beatles. Dar cred că *Satisfaction*.

Ea a clătinat din cap.

— Ce clișeu!

Am tras-o pe Katie spre automatul care pe vremuri avea dulciuri și sucuri, dar acum vindea doar gustări cu legume și suc de roșii.

Katie era cam supărată. Nu-i plăcea să fie întreruptă când vorbea despre rockul clasic.

— Ce e?

— E Ziua Situației Școlare.

— De ce insiști să-i spui Ziua Situației Școlare? Nimeni nu-i zice așa în afară de tine.

Dinspre telefonul ei s-a auzit un bip – mesaj nou! –, dar ea nu i-a dat atenție.

— Notele tale sunt mediocre, ca de obicei?

Nu eram prea sigur ce însemna „mediocre", dar am dat din cap că da.

— Altfel te-aș mai întreba pe tine? Trebuie să știu ce să le zic părinților mei.

— Ascultă, Charlie Joe, a început Katie, dar telefonul ei iar a scos un bip.

Era clar că ar fi preferat să-și trimită mesaje cu prietenele ei decât să stea de vorbă cu mine despre proastele mele obiceiuri de a învăța.

— De data asta nu prea am cum să te ajut. Ești un puști foarte deștept, dar nu-ți place nici să citești, nici să înveți. Mereu întârzii cu temele și le faci în silă. Și chiar și la orele ușoare găsești ceva cu care să enervezi profesorii întruna. Așa că la ce te aștepți? Nu sunt sigură de ce patru zile pe an te simți brusc vinovat și supărat. Ăsta ești tu.

Pentru o clipă, m-am gândit la ce mi-a spus.

— Deci, de fapt, crezi că ar trebui să le spun părinților mei că ar trebui să mă iubească așa cum sunt, cu note proaste cu tot?

Katie și-a cumpărat o pungă de bastonașe de morcovi, care sunt ca chipsurile de cartofi, numai că nu-s bune.

— Cred că ar fi un bun punct de pornire, a zis ea, rontăind ca un iepure foarte inteligent. Cum continui... asta depinde de tine.